

Goede vrienden,

De afgelopen maanden heb ik, samen met de beleidsploeg, van nabij kennisgemaakt met het leven van de Kerk in ons bisdom. We bezochten al de helft van alle decanaten. De overige acht staan in het najaar op het programma. Bij die gelegenheid brachten we ook een bezoek aan christelijke en pluralistische organisaties die met het lokale leven van de Kerk verbonden zijn: scholen, ziekenhuizen, voorzieningen voor mensen met een beperking of met een psychische ziekte, woon- en zorgcentra. De diaconale en sociale initiatieven die ik leerde kennen, maakten op mij een diepe indruk. Ik ontmoette talloze vrouwen en mannen die zich met een groot hart, vrijwillig of professioneel, inzetten voor mensen, voor het evangelie en voor de Kerk. In naam van de beleidsploeg wil ik u oprecht danken voor uw grote inzet en voor de hartelijke ontvangst die ons overal te beurt viel.

In diezelfde periode hebben we met de beleidsploeg intens gewerkt aan een langetermijnvisie voor de Kerk in ons bisdom. We nemen daarvoor de nodige tijd want we willen komen tot een gedragen en gedeelde visie. We houden eraan om 'met allen over alles' te spreken. Elke gedelegeerde is bevoegd voor een bijzonder beleidsdomein, maar we zijn samen verantwoordelijk voor het geheel. In mei en juni heb ik een eerste ontwerp van visie voorgesteld aan de dekens en aan een groep medewerkers. Hun suggesties en bedenkingen hebben ons bewust gemaakt van enkele blinde vlekken. Het liet ons toe de visie te verfijnen. Met deze brief doe ik een volgende stap. Ik stel u onze visie voor en nodig u graag uit uw reactie daarop te bezorgen.

In een eerste deel schetsen we de roeping en de zending van de Kerk waaraan wij de komende jaren onze beste krachten willen geven. In een tweede deel noemen we de beleidsoriëntaties die volgens ons die roeping en zending van onze Kerk ondersteunen en mogelijk maken.

Ik hoop dat u de komende weken wat tijd vindt om samen met vrienden en collega's, in uw team, uw werkgroep of pastorale dienst deze brief te bespreken en te beantwoorden (de praktische gang van zaken licht ik toe op het einde van de brief). Uw antwoorden zullen helpen om de visie verder te verfijnen, de juiste prioriteiten te kiezen en doelstellingen en acties te bepalen. Uw bedenkingen en suggesties, samen met die van de dekens en de medewerkers, vormen zo mee de inspiratie voor een pastorale beleidsbrief die ik bij de start van de advent wil voorstellen.

1. Roeping en zending: Gods liefde beleven om leven te geven aan anderen

In elke mens leeft het verlangen om gezien en bemind te worden. Als christenen geloven wij dat er een onuitsprekelijke Liefde bestaat die ons aanvaardt zoals we zijn. Jezus kijkt iedereen liefdevol aan (Mc 10, 21). We zijn allemaal, zonder onderscheid, kostbaar in Gods ogen (Jes 43, 4). God vraagt niet dat we ons interessant maken of meer doen dan we kunnen. Hij vraagt om het leven dat Hij geeft – en wel in overvloed (Joh 10, 10) – te ontvangen en te delen. *Gods liefde beleven om leven te geven aan anderen*, dat is onze roeping. Die roeping willen we waarmaken in deze tijd, met de mensen en de middelen die we hebben. Niemand is geroepen tot het onmogelijke. Het komt erop aan om, eenvoudig en ontspannen, de vreugde van het evangelie uit te stralen. Dat kan de harten raken van mensen die zoeken naar God, naar verstillings en vriendschap. Het vraagt ook dat we naar buiten treden, contact zoeken met andersgelovigen en met hen die God en de Kerk niet kennen, dat we solidair zijn met mensen in nood en samenwerken met alle mensen van goede wil.

Onze belangrijkste opdracht is Gods liefde tastbaar en concreet te maken in en door *levendige geloofsgemeenschappen*, in pastorale eenheden – waar we blijven op inzetten –, in kloosters of abdijen, in religieuze gemeenschappen, nieuwe bewegingen of bedevaartsoorden. In een levendige geloofsgemeenschap kan iedereen die als christen wil leven, putten uit de bronnen van het geloof.

Wie er komt, vindt er mensen bijeen rond Jezus Christus, een mooie levensstijl (1 Pe, 2, 11) en een bezielde gemeenschap: hartelijk en gastvrij. Die gemeenschap is naar buiten gericht want de Kerk dient de evangelisatie van de wereld en niet zichzelf.

In die gemeenschap draagt men zorg voor elkaar en voor mensen in nood: zieken, vluchtelingen, mensen in armoede, jongeren en ouderen die eenzaam zijn. De liturgie en de sacramenten worden er gevierd in de kracht van de Geest: zingend, biddend, lovend en dankend. De verkondiging spreekt er mensen aan van alle leeftijden. De catechese helpt er God vinden en thuiskomen in de geloofsgemeenschap. Kinderen, jongeren en volwassenen krijgen er alle kansen om leerling van Jezus te worden en te groeien in geloof.

Om deze opdracht waar te maken, komt het er ter plaatse vooral op aan dat we, in verbondenheid met de bisschop en de wereldkerk, onze roeping als geloofsgemeenschap en onze zending naar de bredere omgeving herontdekken. Als geloofsgemeenschappen herbronnen in onze levende rooms-katholieke traditie, dan worden ze open en betrokken op de wereld. Wie zich aan Christus hecht, ontdekt de weg naar God en naar de wereld (Joh 14, 6).

2. Beleidsoriëntaties

2.1. Inzetten op vorming, geloofsverdieping en spirituele vernieuwing

Om het evangelie met tact en respect voor de vrijheid van mensen te kunnen aanreiken, zijn christenen best zelf thuis in het geloof. We zetten daarom in op vorming en geloofsverdieping, in het bijzonder op de persoonlijke ontmoeting en relatie met Jezus Christus.

Het is van groot belang dat we ons geloof levenslang catechetisch verdiepen met het oog op de verkondiging en op de diaconie. Onbaatzuchtige diaconie is trouwens essentieel als waarmerk van het geloof en als vindplaats van God.

We blijven ook kansen scheppen om de Bijbel (beter) te leren kennen en ermee te (leren) bidden.

2.2. Werken aan de samenhang van verkondiging, liturgie en diaconie

We bouwen verder aan de vorming van levendige geloofsgemeenschappen en stimuleren daarbinnen de samenhang van verkondiging, liturgie en diaconie.

We bundelen de krachten en halen overbodige tussenschotten weg. Zo zetten we in op vormen van gemeenschapscatechese op zondag en op de versterking van de band tussen diaconie en liturgie.

2.3. Netwerken vormen en bruggen slaan

In onze samenleving die cultureel en religieus divers is, en waar het geloof vaak 'achter de voordeur' wordt geduwd, worden christenen uitgedaagd om onder elkaar netwerken uit te bouwen.

We willen bruggen slaan tussen de pastorale eenheden en de vele andere contexten waarin christenen actief zijn (ziekenhuizen, zorgvoorzieningen, scholen, middenveldorganisaties, jeugdbewegingen, ...).

We erkennen en waarderen de veelvormigheid van het christelijke leven.

2.4. In dialoog gaan

We gaan actief in dialoog met de zoekende mens en met niet-katholieke partnerorganisaties. De ontmoeting met andersgelovigen en niet-gelovigen beschouwen we als een kans en een uitdaging om de eigen identiteit te verhelderen.

We nemen actief deel aan de oecumene en aan de dialoog tussen religies en levensbeschouwingen.

We nemen deel aan het maatschappelijk debat.

2.5. Bouwen aan een cultuur van betrokkenheid en eenvoud

Door overleg en goede communicatie, door medewerkers te betrekken bij het beleid willen we werken aan een cultuur van betrokkenheid en eenvoud in de Kerk.

Het vele goede en inspirerende werk dat overal gebeurt, willen we opsporen, belichten en delen.

We creëren kansen om de broederlijkheid te versterken.

We bouwen aan een cultuur van hoopvol realisme die initiatief ondersteunt. We hoeden ons voor activisme dat mensen overvraagt.

2.6. Zorgen voor een professioneel personeelsbeleid

We streven ernaar dat verantwoordelijkheid door vrijwilligers en professionelen, vrouwen en mannen, leken en gewijden samen wordt gedragen, met respect voor ieders roeping en zending.

Met dat doel voor ogen maken we werk van een personeelsbeleid dat talenten opspoort en kansen geeft, en mensen inzet voor boeiende en haalbare opdrachten.

Met een goede begeleiding willen we zorg dragen voor al wie voor de Kerk werkt, in het bijzonder voor hen die eindverantwoordelijkheid dragen.

We investeren daartoe in bezielend en dienend leiderschap.

2.7. Samenwerken op diocesaan en interdiocesaan vlak

We kiezen voor een hechte samenwerking op diocesaan en interdiocesaan niveau: vicariaten en diensten bundelen de krachten en nemen samen initiatieven.

Omdat jeugdpastoraal en geloofsoverdracht prioritair zijn, werken onderwijs, catechese en jeugd- en gezinspastoraal nauw samen.

Vormingsdiensten en vormingshuizen werken intens samen en stemmen hun aanbod op elkaar af.

Goede vrienden,

Met uw steun wil ik de roeping en zending van de Kerk in ons bisdom helpen waarmaken. Laten we daartoe samen, als broeders en zusters, *Gods liefde beleven om leven te geven aan anderen*. Die evangelische bewogenheid geeft richting aan onze opdracht. De krachtlijnen van onze beleidsoriëntaties zien wij als *verdiepen en verbinden*. We willen de relatie met Christus en met elkaar verdiepen om de verbinding met de wereld te versterken.

Er zijn vele lichaamsdelen maar er is slechts één lichaam, schrijft Paulus. We kunnen niet tegen elkaar zeggen: Ik heb jou niet nodig (1 Kor 12, 21). Er is geen leven zonder eenheid en er is geen eenheid zonder het besef dat het zwakste deel onmisbaar is. Ook in onze onvolmaaktheid als Kerk komt de Heer in ons midden. Altijd heeft Hij onder ons zijn huis al gebouwd. Als we Christus onder ons laten wonen, worden we een teken van liefde en een bron van hoop voor vele mensen.

Ik zie uit naar uw reactie. Met hartelijke groeten,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lode Aerts', written over a horizontal line.

Lode Aerts,
Bisschop van Brugge